

HATÁRTALANUL!

Magyar költők és írók nyomában Erdélyben

HAT-18-01-0571

1. nap (2019. április 23., kedd)

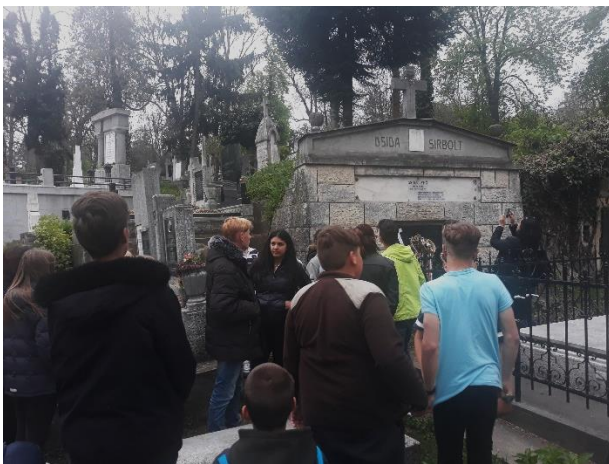
Végre eljött a várva várt nap. Indulunk Erdélybe! Bár korán reggel találkoztunk, mégsem volt álmos senki, izgatottan vártuk az indulást. A buszba bepakoltuk a bőröndjeinket, majd berendezkedtünk a hosszú utazásra.

Hamarosan el is indultunk Balatonboglár felé. Ráhajtottunk a sztrádára, és irány Budapest! Az út hosszú volt a fővárosig is, de még csak ezután következett az igazi utazás. Innen kiérve újabb autópályára mentünk rá, ami Szolnok irányába vezetett. A városba nem mentünk be, csak a közelében haladtunk el. Pár órányi utazás után elértünk a magyar-román határhoz, ahol megnézték a személyi igazolványunkat. Majd hamarosan újra útnak indultunk, de már nem Magyarországon voltunk, hanem Romániában.

Rövid utazás után megérkeztünk Nagyváradra. A buszból még egy picit gyönyörködtünk a városban, aztán kiszálltunk a Petőfi-parknál. Ott József Attila, Petőfi Sándor és Bethlen Gábor szobra előtt emlékeztünk egy-egy kiselőadással nagyjainkra. Újra buszra ültünk, és elindultunk oda, ahol kicsit részesei lehetünk Ady világának. Megnéztük a "Holnaposok" nevezetű szoborcsoportot, ami Ady Endrét és három társát ábrázolja. Izgatottan foglaltunk helyet az üres széken, hogy legalább így egy asztalnál ülhessünk a költővel. Láthattuk Ady Endre kedvenc fagyfaltozóját is, a Müllerájt, amiből mára már múzeum lett. Sajnos épp akkor újították fel, így nem tudtunk bemenni. De meghallgattuk „A vér városa” című írásának egy részletét egyik társunk előadásában.

Ezután újra buszra szálltunk, és elindultunk Kolozsvárra. Ez is hosszú út volt. Jó két órát utaztunk, mire odaértünk ebbe a gyönyörű nagyvárosba. Itt, a Házsongárdi temetőben megkoszorúztuk Reményik Sándor sírját, s Áprily Lajos gyönyörű versét hallgattuk meg osztálytársunk előadásában, így emlékezve Apáczai Csere Jánosra és feleségére. Megálltunk Dsida Jenő síremléke előtt is, elolvastuk a gyönyörű idézetet a sírbolton. Mindenkinek tetszett ez a csodálatos hangulatú hely. Ezután elmentünk megnézni Mátyás király lovasszobrát, ami óriási volt. Elsétáltunk nagy királyunk szülőházához is. Itt egy Mátyás király mondával, A kolozsvári bíróval szórakoztatott minket egy felolvasó.

Aztán visszaballagtunk a buszunkhoz, és elindultunk Tordatúr felé, ahol az első szállásunk volt.

Ez a kis falu közel van Kolozsvárhoz, így hamar odaértünk, szerencsére még világosban, így láthattuk, milyen csodálatos hely ez is. Kipakoltunk a buszból, és bementünk a katolikus plébánia vendégházába, elfoglaltuk a szobáinkat. Miután elfogyasztottuk a finom vacsorát, beszélgettünk, játszottunk, zenét hallgattunk, majd utána mindenki visszament a szobájába aludni, hogy másnapra kipihenje magát.

Nagyon jól éreztük magunkat, már az 1. nap is rengeteg élménnyel gazdagodtunk, s izgatottan vártuk a másnapot.

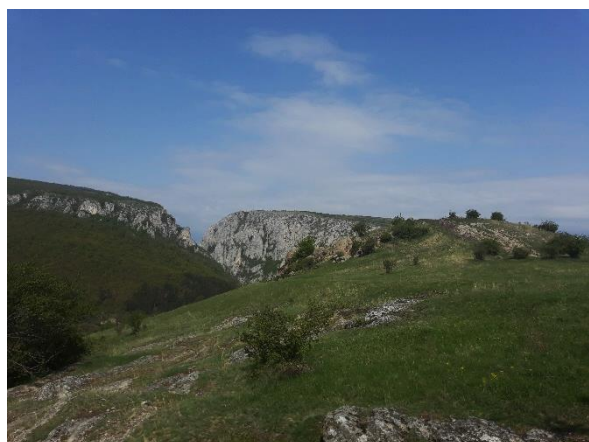
2. nap (2019. április 24., szerda)

Tordatúr. Gyönyörű látkép tárult elénk az ablakokból, mikor kíváncsian nézelődtünk kifelé, hisz előző este megtudtuk vendéglátóinktól, hogy itt is van a Tordaihoz hasonló hasadék.

Reggel korán keltünk, elmentünk készülődni, utána reggeliztünk, és elindultunk Torda felé. Itt a Jósika Miklós Elméleti Líceumba terveztünk látogatást. Körülbelül fél óra alatt oda is értünk, s az iskola gondnoka várt minket. Körbe vezetett minket az intézményben, majd átmentünk a testnevelés terembe, ahol diákok és tanárok fogadtak minket nagy szeretettel. Bemutatták nekünk Jósika Miklós életét, „Abafi” című regényét, és az iskola létrejöttének történetét. Megdöbbenve hallgattuk, hogy mennyire fontos az itt élőknek a magyarságuk, s a magyar nyelv. Azt hiszem, mi példát vehetnénk róluk. Utána mi beszéltünk iskolánk névadójáról, Gárdonyi Gézáról, s az intézményünk életéről, mindennapjainkról. Később benézhattünk a tantermekbe, és aláírtuk az emlékkönyvüket.

Ezután elindultunk a hasadékhöz, kísérőnk ide is velünk tartott. Gyönyörű látvány tárult elénk. Megtudtuk, hogy ezt a csodálatos természeti képződményt az itt folyó patak vize alakította ki, de felelevenítettük a Szent László királyhoz kapcsolódó eredetmondát is. A hegy aljában volt egy „piac”, ahol nagyon nagy szeretettel fogadták a túrázni vágyókat. Ezután kíváncsian indultunk el a hasadék belsejébe, ahol fantasztikus tájon haladtunk. Sok-sok helyen megálltunk gyönyörködni és képeket csinálni. A tanár mesélt a hasadékról és az itt élő növényekről, virágokról. Körülbelül 2-3 óra alatt végig sétáltuk a túra útvonalat. Nagyon fárasztó volt, de megérte, mert annyi szépséget láttunk.

Lassan elindultunk vissza a buszhoz, ami elvitt minket egy étterembe, ahol megebédeltünk. Ez után a rövid pihenő után újabb hosszú útra indultunk. Irány második szálláshelyünk, Farkaslaka!

Útközben újabb szép várossal ismerkedtünk meg, Marosvásárhellyel. Egy kis buszos városnézés után elmentünk a székely hősök emlékművéhez. Felidéztük az 1848-49-es eseményeket, s elhelyeztük koszorúnkat a hősökre emlékezve.

Este lett, mire Farkaslakára értünk. Elfoglaltuk szobáinkat, s a finom vacsorára sem kellett sokáig várnunk. Ezután még sokáig beszélgettünk a napról, szerintem megmarad emlékezetünkben a csodás táj, a líceum története.

Fáradtan tértünk nyugovóra, de egyben izgatottan vártuk, hogy másnap milyen élmények várnak ránk.

3. nap (2019. április 25., csütörtök)

A harmadik napon Farkaslakán ébredtünk. Izgatottan készülődünk, s a finom reggeli elfogyasztása után indultunk! Bár Tamási Áronról nyolcadik osztályban tanulunk, de kíváncsian vártuk, hogy megláthassuk szülőházát, síremlékét.

A szállásunk elé kiérve, az út másik oldalán azonnal megláttuk a két cserefát, ahol a sírhely van. De először sétára indultunk az író szülőháza felé. Így láthattunk egy székely falut, megcsodálhattunk néhány szép székelykaput is. A szülőháznál bepillantást nyerhettünk egy szegény székely család életébe, szokásaiba. Ámulva hallgattuk a vezetőnk történeteit, s hogy tizenegy gyermek élt a Tamási-családban egy szobában. Elgondolkodtunk azon, hogy ilyen körülmények közül is milyen magasra jutott Tamási Áron. A céljaink eléréséhez csak akarat és kitartó munka kell! Visszasétáltunk a síremlékhez. Itt Kányádi Sándor versét meghallgatva, koszorúnkat elhelyezve emlékeztünk a nagy íróra. Eszünkbe jutott, hogy bár évtizedekig Budapesten élt, és ott is halt meg, annyira szerette szülőföldjét, hogy azt kérte végakaratóban, hogy itt temessék el.

Újra buszba ültünk, s indultunk következő állomásunkra, Korondra, ahol megnézhattunk fazekasműhelyeket, s a főutcát szinte végig elfoglaló kis boltokban vásárolhattunk is néhány emléket.

Majd a nap leginkább várt programja következett, a parajdi sóbánya! Ami nagyon meglepő volt, hogy busz vitt minket le a bányába, s azzal is jöttünk fel. Lent kaptunk két órát, hogy körül nézzünk. Ámulva néztük a hatalmas tereket! Sok érdekességet megtudtunk a helyről. A parajdi só már a 15. századtól kezdve „székely sónak” nevezték, s egy erdélyi tájegységnek is nevet adott, ez a Sóvidék. A föld alatt a sóbánya rendelkezik hatalmas játszóterekkel, kalandpályával, kávézókkal, éttermekkel, múzeummal, szuvenír üzlettel.

Nagyon gyorsan elrepült az idő itt, s már indultunk is tovább Szovátra. Teljesen más jellegű települést ismerhettünk meg sétánk során, mint az eddigi székely falvak. Ha csak emlékekben is, de az Osztrák-Magyar Monarchia egyik gazdag, kiemelt

fürdőhelye tárult elénk. Csodálkozva láttuk, hogy a Medve-tó tényleg rászolgál nevére, hiszen egy kiterített medvebőrre hasonlít. További érdekessége, hogy sós a vize, s a múlt század óta használják ki gyógyhatását meddőség gyógyítására, de ajánlják különböző reumatikus és gyulladássos betegségek kezelésére is.

Még nézelődöttünk egy kicsit, majd buszra szálltunk, s indultunk vissza Farkaslakára. Vacsora előtt kaptunk egy kis szabadidőt. A fiúk fociztak, a lányok sétáltak, vásároltak, kürtöskalácsot ettek, beszélgettek, szurkoltak a focistáknak. A finom vacsora után még beszélgettünk, játszottunk.

Vidámak voltunk, de fájó szívvel gondoltunk a másnapra, mikor már az utolsó nap kezdődik, hiszen nagyon jól éreztük magunkat Erdélyben, sok-sok mindent láttunk és tapasztaltunk. Gyönyörű hely, remélem, eljutok ide máskor is.

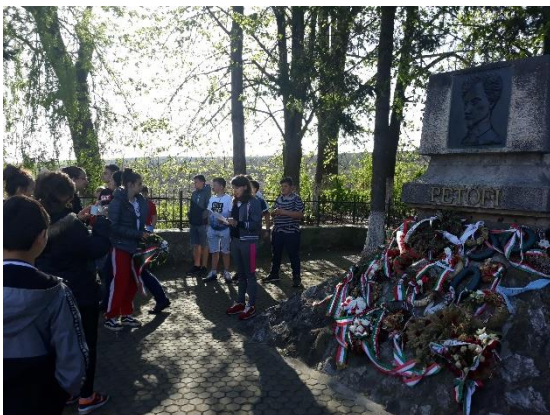
4. nap (2019. április 26., péntek)

Sajnos elérkezett az utolsó nap. Farkaslakán ébredtünk a Nyikó Hotelben. Megmosakodtunk, felöltöztünk, összepakoltunk, majd megreggeliztünk. Szobáink rendbe tétele után elbúcsúztunk vendéglátóinktól, buszra szálltunk, s elindultunk Magyarországra felé.

Pár órányi utazás után megérkeztünk Fehéregyházára Petőfi Sándor emlékművéhez. Még a buszon felidéztek a történelem és irodalom órákon tanultakat 1848-49-ről és Petőfiről. Érdeklődve vártuk, hogy megláthassuk azt a helyet, ahol elesett a szabadságharc költője. Meghallgattuk egyik osztálytársunk előadásában az „*Egy gondolat bánt engemet*” című verset, s elhelyeztük koszorúnkat is.

Kis idő után már indultunk is tovább. Elhaladva „Magos Déva” vára mellett, természetesen eszünkbe jutott a Kőműves Kelemenné című népballada, s próbáltuk felidézni a sorait. Megálltunk pihenni, hogy ajándékot vásároljunk családtagjainknak, barátainknak. De még hosszú út állt előttünk! Irány Arad! A tizenhárom aradi vértanú emlékművénél is koszorúztunk, s beszélgettünk haláluk körülményeiről, a történelmi háttérrel.

Rövid pihenő után immár magyar célunk volt. A határon hosszú buszSORBA kellett beállnunk, ijedten gondoltunk rá, hogy akár órákig is ott állhatunk. De szerencsére hamarosan indulhattunk Szeged felé, ahol a McDonalds-ban vacsoráztunk.

Innen utunk már hazafelé vezetett. Hosszú, kimerítő utazás után végre hazaértünk. Örülünk, hogy ezen az utazáson részt vehettünk, köszönjük kísérő tanárainknak és a Határtalanul pályázatnak ezt a felejthetetlen élményt. Nagyon jól éreztük magunkat, sokat tanultunk, rengeteg tapasztalattal gazdagodtunk.

A beszámoló elkészítésében részt vettek:

- Koncsag Laura 8. osztály
- Horváth Dzsesszika 7. osztály
- Sárközi Zsaklin 7. osztály
- Szűcs Henriett 7. osztály
- Lakos Vivien 6. osztály
- Holczman Ágnes
- Fritz Péter
- Teveli Mónik Márta

Szőlősgyörök, 2019. május 3.